

(א) מדרש לז: טו [שם
ע"ש] א. [ג'ל רבא וכו']
בר"ק וכו' וכו'. וכן איתא
במדרש לז: טו [ד' כ"ב מג:;
ה] [למאן נה. א"ל,
ו] [שמות כג, ו] [ע"י דף
ז"ה: ט, ו] [דף ע"ה: ג]

הגהות הב"ח

(א) גמ' הו"ל ונהנה. ג"כ
ע"י דף מג ע"ה:

מוסף רש"י

נאנסו בהליכה חיבב.
מפני שהוא נושא שכר,
כשהוא הנהגה דלת ליה
שמניחו להוליכו לבית חמו
גמר ומקני נפשיה בחזרה
פטור. דלת ליה הנהגה
שלא נתקבלו (נדרים לא:
ע"ש וכו'). איתביה כו'
ובהזרה פטור. וה"ל
כי איתים בחזרה איתים
ולפטור (שם). מי לא
זבנה. ובחזרה מני כנושא
שכר [לא] הו' (שם).
פשיעה בבעלים. אחד
מן השומרים שפעה כשהו
בעלים במלכתו (קטן
ז"ה).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פא.

עין משפט
נר מצוה

ע"א א ב מ"י פ"י מהל'
שכירות הלכה ג סמג
עשין פט טו"ש"ע ח"מ ס'
ש"פ פ"א:
פ ג מ"י פ"ג מהלכות
שאלה ופקדון הלכה ב
סמג עשין נב טו"ש"ע ח"מ
ס' שמ ספ"ח ח:
פא ד מ"י פ"ב מהלכות
שליחין ושותפין
הלכה ח ועשין במשנה למך
סמג עשין פב טו"ש"ע
ח"מ ס' קפו ע"ה א:
פב ה ו ז מ"י שם טור
ש"ע שם ספ"ק ב [כל
זה וכן מה שלמעלה א ב ג
ד הו"א כ"כ אלפס פרק ח
ד"מ דף קכ"ג].
פג ה ט י ב ל מ"י פ"י
ב ועשין במ"מ וכו"מ
ובלחם משנה נ"פ"ב מהל'
שאלה הל' ו [סמג עשין פב
טו"ש"ע ח"מ ס' שה ספ"ק
ו י"ט] שמו ספ"ק ה וספ"ק
ח:
פד מ מ"י שם פ"א הלכה
ג סמג שם וס"י פט
טו"ש"ע ח"מ ס' שמו ספ"ק
י:

הא גמרטיו שומר שכר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והצילום פטור השומר. וגזי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. מידק הא גמרטיו שומר שכר הוא אלף הכי דייק מינה: הא הצא מעות. דגלי אדעתא דתפיס ליה אלגריה שומר שכר הוא:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הא גמרטיו שומר שכר לא "הא הבא מעות וטול את שלך שומר שכר אבל גמרטיו מאי שומר חנם אי הכי אדתיני וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן גמרטיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הו' קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הוא הדין גמרטיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני אמר רפרם בר פפא א"ר חסדא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור איבעיא להו פטור משואל וחייב כשומר שכר או דלמא שומר שכר נמי לא הו' אמר אמרימר מסתברא פטור משואל וחייב כשומר שכר (א) הואיל ונהנה מהנה הוה (ב) תניא כוותיה דאמימר

הא גמרטיו שומר שכר לא "הא הבא מעות וטול את שלך שומר שכר אבל גמרטיו מאי שומר חנם אי הכי אדתיני וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן גמרטיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הו' קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הוא הדין גמרטיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני אמר רפרם בר פפא א"ר חסדא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור איבעיא להו פטור משואל וחייב כשומר שכר או דלמא שומר שכר נמי לא הו' אמר אמרימר מסתברא פטור משואל וחייב כשומר שכר (א) הואיל ונהנה מהנה הוה (ב) תניא כוותיה דאמימר

ההלוקח כלים מבית האומנין לשגורן לבית חמו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חייב בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר (א) ההוא גברא דובין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהלך אזל ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתנים אתא לקמיה דרב נחמן יחיביה איתביה (ב) רבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב ובחזרה פטור מפני שהוא כנושא שכר א"ל יחזרה דהאי הליכה היא מאי מעמא סברא הוא בחזירתו אילו אשכח לזבוניה מי לא זבנה: שמור לי ואשמור לך שומר שכר: (ג) ואמאי השמירה בבעלים היא לי ואשמור לך השאילני ואשמור לי היום ואשמור לך למחר תנו רבנן ישמור לך בולן נעשו שומרי שכר זה לזה ואמאי בשמירה בבעלי? היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר הנהו אהלוויי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

כמה דלך גלי דעתיה ורית לן למימר דתפס ליה אלגריה כלתה שמירת שכר פעולה מדגמריה ואודעייה. וגזי שואל נמי כלתה שמירת שאלה מדידעו לצאודעי צעי דהא ידע שלכך וכן ימים השאלה לו: שומר חנם נמי לא הו'. דלזינו שומרו לו עוד קאמר ליה: קמ"ל דלזינו תופסו על שכרו הוא דקאמר ליה אלף מדין פקדון לא סליק נפשיה: מאי לאו הוא הדין לגמרטיו. והאי דנקט טול את שלך לאשמעינן מינה דשומר חנם מיהת הו' כדאמרנן: וכן בשעה שמחזירה. כל כמה דלך אמר ליה משאיל שלח קמה ברשותיה דשואל כי היכי דבשעת שאלה קיימא ברשות משאיל עד לאמר ליה שואל שלח. וקס"ד דמשכלו ימי שאלה קאמר דדמי לגמרטיו: פטור משואל. מאונסין: וחייב כשומר שכר. בגניבה ואצדקה: הואיל ונהנה בשאלה: מהני. להיות עליה שומר שכר עד שתגיע ליד הצעלים: לשגורן לבית חמו. סבלנות לארוסמו: כפי טובת הנאה. שחזיקו לי טובה שפקדמים בסבלנות: ונאנסו בהליכה חייב. דהואיל וקפץ דמיהן ומשכן לשם לקיחה הרי הם לקוחין זידו עד שידע שאינה לקוחה. והכי נמי אמרינן בהמוכר את הספינה (ב"ב ד' פז:)

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. דללו במלכתו הוא השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהליות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה אכסוף הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. דללו במלכתו הוא השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהליות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה אכסוף הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. דללו במלכתו הוא השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהליות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה אכסוף הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. דללו במלכתו הוא השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהליות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה אכסוף הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד